

VÁLASZADÓ

2018/8 AUGUSZTUS

Új járulék- és szochoszabályok

Katások tb-ellátása

Nagy cég, egyszerűsített végelszámolás

Magánszemélyek kötelező nyilvántartásai

Kérdések és válaszok

ADÓ
2018

8

Kedves Olvasó!

Az elmúlt hónapban az Adózóna cikkeiben részletesen bemutatta az évközi adótörvény-módosítási csomagban benyújtott változtatási javaslatokat, majd az elfogadott új szabályokat is, amelyek közül több módosítás – egyebek között számos járulék- és szocho szabály – már a kihirdetést követő napon, vagyis július 26-án hatályba is lépett. Alapvetően megváltoznak a nyugdíjazásra és az azzal összefüggő biztosítási jogviszonyra vonatkozó rendelkezések is, amelyek egy részét már alkalmazni is kell.

A cégtörvény (Ctv.) 2018. július 1-jén hatályba lépett változása szerint kft. és rt. is választhatja az egyszerűsített végelszámolást, nem kell hozzá ügyvédi képviselet, a kérelmet pedig nem a cégbíróságnál, hanem az adóhatóságnál kell előterjeszteni. A módosítás várhatóan az eddigieknél nagyobb rehet ró majd a könyvelőkre.

Olvasóinktól gyakran kapunk a kisadózók tételes adófizetésével és az ahhoz fűződő társadalombiztosítási ellátásokkal kapcsolatos kérdéseket. Cikkünkben ezekre építve mutatjuk be a gyakorlatban többször felmerülő problémákat, kitérve a családtámogatási kérdésekre is.

Az szja-törvényben meghatározottak alapján a magánszemély adózóknak is alap- és kiegészítő nyilvántartásokat kell vezetniük, mutatjuk, melyek ezek.

Kisgyermekes családoknál nem ritka, hogy a kisebbik gyermek után gyed, a nagyobb után gyes jár. Összefoglaltuk, mire kell ügyelni a gyed és a gyes egyidejű folyósítása esetén.

Sebtében hatályba lépett járulékok és szocho szabályok

A Magyar Közlöny 117. számában kihirdetett évközi adócsomag egyes passzusait már a kihirdetést követő naptól, azaz 2018. július 26-ától alkalmazni kell. Cikkünkben a társadalombiztosítást érintő szabályokat ismertetjük.

Július 26-án lépett hatályba az a pontosító rendelkezés, amely a munkaviszony jogellenes megszüntetéséhez kapcsolódó társadalombiztosítási ellátásokra

vonatkozik. Az 1997. évi LXXX. törvény a módosítás következtében rögzíti, hogy a munkaviszony jogellenes megszűnésétől annak helyreállításáig terjedő időszakot biztosítási jogviszonyban töltött időszaknak kell tekinteni a helyreállítást követően keletkezett társadalombiztosítási ellátások iránti igények elbírálásakor. Azaz a társadalombiztosítási ellátások megállapítása során a munkaviszony megszűnése és helyreállítása közötti időszak biztosítási időnek minősül.

Szintén 2018. július 26-án lépett hatályba, hogy bár továbbra sem kell a jövedelmet pótló kártérítés, keresetpótló járadék kapcsán járulékot fizetni, a tör-

vénymódosítás egyértelművé teszi, hogy a munkavégzés ellenértékéért (különösen elmaradt munkabér, végkielégítés címén) kapott, juttatott jövedelem járulékköteles jövedelem. E szabállyal párhuzamosan a fenti időponttól a szociális hozzájárulási adóról (szocho) szóló törvény is rögzíti, hogy a jövedelmet pótló kártérítés, keresetpótló járadék után nem kell szocho-t fizetni, azonban a munkavégzés ellenértékéért (különösen elmaradt munkabér, végkielégítés címén) kapott jövedelem után szociális hozzájárulási adófizetés áll fenn.

Ha a jogutód nélkül megszűnt munkáltató több járulékot vont le a foglalkoztatottól, akkor az alábbiak szerint kell eljárni 2018. július 25-ét követően:

„Ha a természetes személy a munkáltató jogutód nélküli megszűnését követően tárja fel, hogy a munkáltató a járulékot nem a törvényben meghatározottak szerint állapította meg és vonta le, és a hiba a törvényben meghatározottnál magasabb összegű járulékok levonását eredményezte, erről a tényről az adóazonosító szám feltüntetésével bejelentést tehet az állami adó- és vámhatóságához. A bejelentés alapján a járulékkülönbözetet az állami adó- és vámhatóság határozattal írja elő a természetes személy javára, amennyiben az állami adó- és vámhatóság nyilvántartása szerint a munkáltató a természetes személytől a törvényben meghatározottnál magasabb összegű járulékot vont le, vallott be és fizetett meg.”

További változás a nyugdíjra köthető megállapodás kapcsán fizetendő járulékfizetést érinti. 2018. július 25-étől a szolgálati idő szerzése érdekében, illetve a nyugdíjalapot képező jövedelem szerzésére köthető megállapodásoknál a módosítást megelőzően fizetendő 34 százalékos mértékű járulékok 24 százalékra csökkentek.

A megváltozott munkaképességű vállalkozók által igénybe vehető szochokedvezményről többek között az a vállalkozó élhetett, akinek az egészségi állapota a hatóság komplex minősítése alapján 50 százalékos vagy kisebb mértékű. A törvenymódosítás elfogadását követő napon, azaz 2018. július 26-án lépett hatályba az a szabály, amely a fenti követelményszintet kedvezőbbé tette – ennek következtében bővíülhet a kedvezményre jogosult vállalkozók száma. A módosítás nyomán azok a vállalkozók vehetik igénybe az adókedvezményt, akiknek az egészségi állapota a hatóság komplex

minősítése alapján 60 százalékos vagy annál kisebb mértékű.

Kiegészült a munkaerőpiaci járulék fizetésére nem kötelezettek köre az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban tanuló nappali tagozatos tanulókkal. Tehát az az egyéni és társas vállalkozó, aki az Európai Gazdasági Térség tagállamában, illetve Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében tanul, mentesül a munkaerőpiaci járulék megfizetése alól.

A posztdoktorként való foglalkoztatásról és a Bolyai János Kutatási Ösztöndíjról szóló 156/1997. kormányrendelet alapján az ösztöndíjban részesülőkől járulékot vontak, és ez alapján társadalombiztosítási ellátásokat állapítottak meg a részükre. Erre tekintettel a jogszabály utólagosan rendezi az ösztöndíjban részesülők társadalombiztosítási jogállását, és kimondja, hogy az ösztöndíj folyósításának időtartama – 2017. június 19-éig – biztosítási jogviszonynak minősül, és a levont járulékok nyugdíj-, illetve egészségbiztosítási- és munkaerőpiaci járuléknak minősülnek.

A 2016. évi LXVI. törvény bővítette ki a biztosítási jogviszonyokat az állami projektértékelői jogviszonnyal. Az állami projektértékelői jogviszonyban állók az EU-s támogatási kérelmek tartalmi értékelését, mint közfeladatot látják el. 2018. július 25-éig ebben a jogviszonyban a társadalombiztosítási közterheket hasonlóan kellett megfizetni, mint egy munkaviszonyban állónál. A törvénymódosítás elfogadását követő napon, azaz 2018. július 26-án lépett hatályba az a szabály, amely szerint az állami projektértékelői jogviszonyban álló személy csak akkor lesz biztosított – és ennek megfelelően csak akkor kell járulékokat fizetnie –, ha az e tevékenységéből származó, tárgyhavi járulékalapot képező jövedelme eléri a minimálbér 30 százalékát, illetve naptári napokra vetítve annak harmincad részét.

Szűkebb kört érint az a szabály, amely a fogvatartottak kapcsán lépett hatályba, szintén 2018. július 26-án. A fogvatartott, fogvatartásának időtartama alatt úgyne-

vezett reintegrációs őrizet, valamint a társadalmi kötődés program keretében létesíthet munkaviszonyt, illetve dolgozhat tanulószerveződéses jogviszonyban is. A módosítás alapján nem szünetel a fogvatartott biztosítási jogviszonya, ha a fogvatartása alatt létesít biztosítási jogviszonyt.

Végezetül meg kell említeni a külföldi pénznyomben szerzett jövedelemre vonatkozóan szochoszályt pontosító rendelkezést. A törvénymódosítás indokolása alapján a jogalkalmazás megkönnyítése érdekében szükséges, hogy a szociális hozzájárulási adóra vonatkozó rendelkezések között szerepeljen a külföldi pénznyomból forintba történő átszámítást tartalmazó szabály. Ennek értelmében a személyi jövedelemadóról szóló törvény rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni a külföldi pénznyomben megszerzett jövedelem utáni adó megállapítására.

dr. Radics Zsuzsanna társadalombiztosítási szakértő

Olvassa el további érdekes írásainkat is a 2018-ban hatályba lépő változásokról: https://adozona.hu/2018_as_valtozasok
A 2019-es változásokról itt olvashat bővebben:

https://adozona.hu/2019_es_valtozasok

Egyszerűsített végelszámolás – újabb feladat a könyvelőknek

Kft. és rt. is választhatja az egyszerűsített végelszámolást a cégtörvény (Ctv.) 2018. július 1-jei változása szerint, nem kell hozzá ügyvédi képviselet, a kérelmet pedig nem a cégbíróságnál, hanem az adóhatóságnál kell előterjeszteni.

Az új szabályozás újabb terheket ró a könyvelőkre, hiszen nemcsak a könyvelési dokumentációt kell elkészíteniük a végelszámoláshoz, hanem a végelszámolással kapcsolatos iratmintákat is nekik kell beküldeniük, kezelniük, és várhatóan a cégek rájuk fogják testálni a végelszámolással kapcsolatos különböző más dokumentumok elkészítését is.

Ez azért feltételezhető, mert a cégtörvény előírja, hogy a határozatokat is iratminta szerint kell előterjeszteni [Ctv. 115. § (2) bekezdés] az e-ügyintézési törvény és a végrehajtási rendelet alapján. Ezeket a határozatokat korábban az ügyvédek szerkesztették a vállalkozások részére, ez a feladat egyre inkább a könyvelőkre tehető.

Az egyszerűsített végelszámolás feltételei

A cég végelszámolása egyszerűsített módon történhet, ha

a) a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény 155. paragrafusa szerinti könyvvizsgálatra nem kötelezett, és

b) a végelszámolása kezdő időpontjától számított 150 napon belül a végelszámolást befejezi [Ctv. 114. § (1) bekezdés].

Egyszerűsített végelszámolás esetén nem kell külön végelszámolót választani, a végelszámolót terhelő feladatokat a cég vezető tisztségviselői látják el.

A vállalkozás az egyszerűsített végelszámolás megindítását az adójogi szabályoknak megfelelően jelenti be az adóhatósághoz. A cégbíróság az adóhatóság elektronikus értesítése alapján automatikusan jegyzi be a cégjegyzékbe a cégnév végelszámolásra utaló toldattal való módosítását és az egyszerűsített végelszámolás kezdő időpontját.

A cégbíróság az adóhatóság értesítését követően automatikus intézkedéssel a cégközlönyben közleményt jelentet meg az egyszerűsített végelszámolás megindításáról.

Hogyan kezdjük el az egyszerűsített végelszámolást?

Első lépésként össze kell hívni egy taggyűlést, amelyben a tagok vagy az alapító (egyszemélyes kft., egyéni cég esetén) elhatározza a cég egyszerűsített végelszámolással történő megszüntetését. Fontos, hogy a cég a határozat meghozatalától számított 8 napon belül köteles azt az adóhatóságnak bejelenteni, amiről az adóhatóság elektronikus úton értesíti a cégbíróságot.

Az egyszerűsített végelszámolás befejezését – amire 150 nap áll a cég ren-

adózóna

ADATVÉDELEM A GYAKORLATBAN
Készüljön fel velünk a GDPR-ra!

RENDELJE MEG MOST!

A lap kedvezményes ára: **2690 forint**

AJÁNLAT

delkezésére – szintén elegendő az adóhatóságnak bejelenteni. Az adóhatóság a bejelentéstől számított 30 napon belül elektronikus úton értesíti a cégbírószágot, ha adóigazgatási és társadalombiztosítási szempontból nincs akadálya a cég törlésének.

A vállalkozás köteles közvetlenül a cégbírószágot részére megküldeni a vagyonfelosztási javaslatot, illetve más esetleges iratokat (például engedményezés, tartozásátvállalás, határozat a végelszámoló díjáról, a végelszámolás költségeiről, az iratanyag őrzésének helyéről). A vagyonfelosztási javaslat és a határozatok kizárólag iratminta megfelelő kitöltésével készíthetők el.

Ha az adóhatóság zöld jelzést ad, és a cég csatolja a szükséges lezáró dokumentumokat, a cégbírószágot törli a céget a cégjegyzékből.

Mi történik, ha nem sikerül egyszerűsített módon zárni a végelszámolást?

Az egyszerűsített végelszámolás helyett a cég köteles a végelszámolásra vonatkozó általános szabályok szerint eljárni, ha

- a) a végelszámolás során vitatja valamely hitelező igényét, ideértve azt is, ha a hitelező a vitatott igénye miatt a cég ellen peres eljárást indít,
- b) végelszámolási kifogással kapcsolatos eljárás van folyamatban, vagy
- c) az egyszerűsített végelszámolás lefolytatására nyitva álló határidő egyébként eltelt.

Ezekben az esetekben a cég a fenti körülmény bekövetkeztét követő 60 napon belül köteles végelszámolót választani és változásbejegyzési kérelmet benyújtani. Ha ez nem történik meg, a cégbírószágot visszaállítja az eredeti állapotot, és nem lesz végelszámolás alatt a cég.

Kocsis Zoltán közgazdász

Nyugdíjazás, biztosítási jogviszony: mi változik, mi nem?

Jövő évtől nem terjed ki a biztosítás a sajátjogú nyugdíjas munkaviszonyban álló dolgozóra, aki így mentesül az egyéni járulékok megfizetése alól, illetve a foglalkoztatónak sem kell utána szociális hozzájárulási adót leróni.

A módosításból egyenesen következik az is, hogy a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. (Tny.)

törvény 83/B szakasza alapján kereseti korláttal érintett nyugdíjas munkavállalók esetében a munkaviszonyból származó jövedelmet e tekintetben nem kell figyelembe venni, illetve az is, hogy a munkaviszonyban álló dolgozónak nyugdíjigénye érvényesítése érdekében nem kell megszüntetnie e jogviszonyát, hiszen a biztosítása – az egyéni vagy társas vállalkozóhoz, illetve mezőgazdasági őstermelőhöz hasonló módon – automatikusan megszűnik a nyugellátás megállapításával.

A biztosítási jogviszony nyugdíjazás érdekében történő megszűnésének kényszere eltűnt a rendszerből, miután az Országgyűlés elfogadta a Magyarország 2019. évi központi költségvetésének megalapozásáról szóló T/629. számú törvényjavaslatot, amelynek 21. szakasza módosította a Tny. törvény 18. paragrafának (2), (2a) és (3) bekezdéseit, illetve hatályon kívül helyezte annak (4) bekezdését.

A változást követően a jogosultsági feltételek közül törölték azt, hogy az igénylő nem állhat biztosítási kötelezettséggel járó jogviszonyban azon a napon, amelytől kezdődően a nyugdíj folyósítását kéri. A nyugdíjjogosultságnak ennek megfelelően alapesetben csak két feltétele lesz: betöltött korhatár, plusz 20 év (résznyugdíjhoz 15 év) szolgálati idő, illetve a nők kedvezményes nyugdíjához elegendő a 40 év jogosultsági idő.

Megszűnik tehát ez az adminisztratív akadály, és a jogosult a nélkül érvényesítheti igényét, hogy a jogviszonyát (az esetek többségében egyébként is csak egy napra) megszüntetné. A módosítás az említett törvényjavaslat hatályba léptető rendelkezései szerint a kihirdetést követő naptól, azaz 2018. június 26-ától érvényes.

Ez megnyugtató módon rendezi azok problémáját is, akiknek az igényét a biztosítási jogviszony fennállása miatt utasították el, illetve az ellentmondásos helyzetre hivatkozva nem határoztak még az ügyükben.

Mivel a nyugdíjazás nem szakítja meg a jogviszonyt, nyilvánvalóan az 1997. évi LXXX. (Tbj.) törvényt vagy annak végrehajtási rendeletét ismét ki kell egészíteni a folyamatosan fennálló jogviszonyban való státuszváltozást segítő előírásokkal.

Visszatérve a már elfogadott törvényjavaslata, annak 49. szakasza a korhatár előtti ellátás, illetve szolgálati járandóság jogosultsági feltételei közül is törli a biztosítási jogviszony megszüntetésére vonatkozó előírást.

Ugyanakkor változatlanul hatályban marad a Tny. 83/C paragrafusa, miszerint az öregségi nyugdíj folyósítását – a jogviszony létesítésének hónapját követő hónap első napjától a jogviszony megszűnése hónapjának utolsó napjáig – szüneteltetni kell, ha a nyugdíjas

- közalkalmazotti jogviszonyban,
 - kormányzati szolgálati jogviszonyban,
 - állami szolgálati jogviszonyban,
 - állami vezetői szolgálati jogviszonyban,
 - köztisztviselőként vagy közszolgálati ügykezelőként közszolgálati jogviszonyban,
 - bírói szolgálati viszonyban,
 - igazságügyi alkalmazotti szolgálati viszonyban,
 - ügyészségi szolgálati viszonyban,
 - a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló törvény szerinti hivatásos szolgálati jogviszonyban, illetve a Magyar Honvédséggel szerződéses vagy hivatásos szolgálati viszonyban áll.
- Nem módosulnak a keresőtevékenység megszüntetésére vonatkozó előírások a rokkantsági ellátás, illetve a rehabilitációs ellátás igénylése esetén sem.

Széles Imre társadalombiztosítási szakértő

AJÁNLÓK:

Kisadózók közterhei, tb- és gyermeknevelési ellátásai

Olvasóinktól gyakran kapunk a kisadózók tételes adófizetésével és az ehhez fűződő társadalombiztosítási ellátásokkal kapcsolatos kérdéseket. Az alábbi cikkben ezekre építve mutatjuk be a gyakorlatban többször felmerülő problémákat, kitérve a családtámogatási kérdésekre is.

Ha egy betéti társaság beltagja főállású katás vállalkozó, akkor egy másik betéti társaságban lehet-e úgy kültag, hogy nem főállású kisadózónak minősül? Ha igen, akkor csak beltagként lesz-e jogosult társadalombiztosítási ellátásokra és ennek keretében milyen ellátásokat kaphat? – merül fel a kérdés.

Elsőként meg kell jegyezni, nincs akadálya annak, hogy a főállású kisadózó beltag egy másik társaságban kültagként, méghozzá nem főállású kisadózóként tevékenykedjen.

A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény alapján „a kisadózó nem lesz főállású, ha a kisadózó vállalkozáson kívül más vállalkozásban nem kiegészítő tevékenységet folytató egyéni vállalkozónak vagy társas vállalkozónak minősül, ideértve más kisadózó vállalkozásban fennálló főállású kisadózó jogállást is”. Azaz, ha a kisadózó beltágként főállású kisadózó, akkor a másik társaságban kültágként nem főállású kisadózónak minősül.

2012. évi CXLVII. törvény azt is rögzíti, hogy főállású kisadózó biztosítottak minősül, és a biztosítási jogviszonya alapján a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvényben meghatározott valamennyi ellátásra, valamint az 1997. évi LXXX. törvényben foglalt alábbi ellátásokra szerezhet jogosultságot:

- természetbeni egészségügyi szolgáltatásokra [például tb-támogatottan gyógyszerekre, gyógyászati segédeszközökre, gyógyfürdő-szolgáltatásra, orvosi ellátásra, ápolásra, betegszállításra, rehabilitációra];
- adott feltételek megléte esetén csememegő gondozási díjra, gyermekgondozási díjra, illetve a keresőképtelenség esetén táppénzre, üzemi baleset vagy foglalkozási megbetegedés esetén baleseti ellátásokra (baleseti egészségügyi szolgáltatásra, baleseti táppénzre, baleseti járadékra, baleseti hozzátartozói nyugellátásokra), illetve
- megváltozott munkaképességű személyként rokkantsági ellátásra vagy rehabilitációs ellátásra, és
- nyugdíjbiztosítási ellátásokra (öregségi nyugdíjra, illetve hozzátartozói nyugellátásokra)].

A fenti ellátások közül a pénzbeli ellátások számításának alapja jelenleg havi 94 400 forint, magasabb összegű tételes adó fizetése esetén 158 400 forint.

Ezzel szemben a nem főállású kisadózó – jelen esetben kültágként – nem minősül biztosítottak, így nem szerez társadalombiztosítási ellátásokra és álláskeresési ellátásra jogosultságot.

További kérdésként vetődött fel, hogy a kisadózó egyéni vállalkozó, aki 36 órát meghaladó munkaviszonyban is dolgozik, jogosult lesz-e táppénzre a fenti két jogviszonyában.

A fenti esetben elsősorban a minimum heti 36 órás munkaviszonynak van jelentősége. A legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszony kihatással van a kisadózásra, hiszen ez esetben nem lesz főállású kisadózó a vállalkozó.

Az 1997. évi LXXXIII. törvény alapján táppénzre az jogosult, aki a biztosítás fennállása alatt keresőképtelenné válik és a 3 százalékos mértékű pénzbeli egészségbiztosítási járulék fizetésére kötelezett. Ha a leírt esetben mindkét jogviszonyban keresőképtelenné minősül az adott személy, akkor is csak a munkaviszonyában lesz jogosult táppénzre, hiszen egyéni vállalkozóként nem főállású kisadózó, azaz nem biztosított.

dr. Radics Zsuzsanna
társadalombiztosítási szakértő

A teljes cikket itt olvashatja el:

<http://adozona.hu/>

Magánszemély adózók nyilvántartási kötelezettsége

A magánszemély adózóknak is alap- és kiegészítő nyilvántartásokat kell vezetniük az szja-törvényben meghatározottak alapján.

A személyijövedelemadó-törvény 10. paragrafusának (1) bekezdése elvi jelleggel írja elő, hogy a magánszemély adózóknak az e törvény által előírt adókötelezettségek teljesítése érdekében alap- és kiegészítő nyilvántartásokat kell vezetniük.

Az alapnyilvántartások közös jellemzője, hogy azokból megállapítható a magánszemély adóköteles bevételeinek összege, mely alapján a jövedelem meghatározható.

Az szja-törvény 5. számú melléklete sorolja fel a magánszemély által vezethető alapnyilvántartások típusait. A felsorolás kizárólagos jellegű, vagyis az alábbi alapnyilvántartásokon kívül másfajta

alapnyilvántartást nem vezethet magánszemély.

Az alapnyilvántartások a következők:

- bevételi nyilvántartás (valamint a mezőgazdasági őstermelő értékesítési betétlapja)
- bevétel- és költségnyilvántartás
- pénztárkönyv
- naplófőkönyv

A törvény bizonyos esetekben felmentést ad a fenti nyilvántartások vezetése alól. Az alapnyilvántartásra ugyanis csak akkor kötelezett a magánszemély, ha az önálló tevékenységgel (kivéve egyéni vállalkozó és mezőgazdasági őstermelő) kapcsolatos bevételeivel szemben költséget (ide nem értve az igazolás nélkül elszámolható költséget) számol el, vagy nem, illetve nem csak kifizetőtől származik adóköteles bevétele.

Mindezek alapján tehát például az a magánszemély, aki önálló tevékenységével kapcsolatban nem kíván költséget elszámolni az adó és az adóelőleg megállapításánál, és a bevételét kifizetőtől szerezte, nem köteles alapnyilvántartást vezetni.

Tipikusan ide tartozik például az az ingatlan-bérbeadó, aki egy vállalkozásnak adja bérbe az ingatlanát, és a bevételével szemben csak a 10 százalékos költséghányadot érvényesíti. Stílnben ebbe a körbe tartozik az a megbízási díjban részesülő személy, akinek egy vállalkozás fizet megbízási díjat, és nem kíván tételesen költséget elszámolni a bevételével szemben.

Az ő esetükben a kifizető által kapott adóigazolás megőrzésével teljesül az alapnyilvántartás-vezetési kötelezettség.

Fontos szabály, hogy a magánszemély a különböző önálló és nem önálló tevékenységeire külön-külön egyszerre, akár többféle, a feltételeknek megfelelő alapnyilvántartás vezetésére is kötelezett.

Az alapnyilvántartás típusát az adóév egészére választhatja meg a magánszemély, s attól az év során nem térhet el. De ha év közben elveszíti a jogát egy alapnyilvántartás-típus vezetésére, akkor köteles áttérni egy másik, a feltételeknek megfelelő alapnyilvántartás vezetésére. ►

adózóna

**Használja az Adózónát,
könnyítse meg ön is
a munkáját!**

GARANTÁLT AJÁNDÉK:
HVG Extra magazin-csomag
NYEREMÉNYJÁTÉK:
2 db Presser koncertjegy

RÉSZLETEK

Ilyenkor az eredeti alapnyilvántartást le kell zárni, s a benne szereplő adatokat az új nyilvántartásba át kell vezetni.

Az alapnyilvántartásokat az adó-, illetve az adóelőleg-megállapítás időszakainak megfelelően le kell zárni, ami lényegében az adatok összesítését jelenti.

Szipszer Tamás adószakértő

A teljes cikket itt olvashatja el:

<http://adozona.hu/>

Szabadság, visszahívás munkára, nyári leállás a cégnél

Egyre többen töltik jól megérdemelt szabadságukat, ami miatt a munkáltatónak nehezebb megszervezni tevékenységüket, ezért nem ritka, hogy módosítják a szabadság kiadásának már közölt időpontját, vagy éppen visszahívják a munkavállalót a nyaralásból. Milyen következményekkel kell ilyen esetben számolni? Milyen módon érdemes kezelni a nyári leállást? Mi történik, ha a nyaralás alatt megbetegszik a munkavállaló?

A gyakorlatban legtöbbször lehetőséget adnak a munkáltatók a munkavállalóknak, hogy maguk oszthassák be egymás között, ki, mikor megy szabadságra. Azt azonban lényeges tudni, hogy a szabadság kiadása a munkáltatónak joga és egyben kötelessége is, azt nem a dolgozó veszi ki. Így nem hivatkozhat arra a munkáltató, hogy azért maradt még bent szabadság decemberben is, mert azt a munkavállaló nem vette ki.

Ugyanakkor a munkavállaló is rendelkezik szabadsága egy részével: évente 7 munkanapot – legfeljebb két részletben – a munkavállaló kérésének megfelelő időpontban kell kiadni; kivétel ez alól a munkaviszony első három hónapja. A munkavállalónak az erre irányuló igényét legalább 15 nappal a szabadság kezdete előtt be kell jelentenie, a munkáltató pedig a szabadság kiadásának időpontját legkésőbb a szabadság kezdete előtt 15 nappal köteles közölni a munkavállalóval. Ennek megfelelően annak sincs akadálya, hogy a munkáltató a próbaidő alatt adjon ki szabadságot a munkavállaló részére.

Az is előfordulhat, hogy a munkáltató úgy dönt, egyetlen nap szabadságot sem kíván kiadni júniustól augusztus végéig, lévén, hogy a törvény is csak azt tartalmazza, a szabadságot a tárgyévben kell kiadni. Alapvetően meg lehet ezt tenni, de tudni kell, hogy a szabadság kiadásának munkáltatót megillető jogosultsága nem

korlátlan, mivel a munkavállalót előzetesen meg kell hallgatni, figyelemmel kell lenni a méltányos mérlegelés alapelveire és a munkavállaló által kikérhető 7 napra is. Ezen rendelkezéseket nem lehet csupán formaságnak tekinteni.

Nyári leállás

Mivel a szabadság kiadásának joga döntően a munkáltatóé, számos munkaadó a működéséhez és az általa alkalmazott technológiához kapcsolódóan az adott évben annak egy időszaka alatt karbantartás vagy a működését érintő egyéb ok miatt leáll, és erre az esetre időzíti a munkavállalóit illető szabadság kiadását. A legjobb szervezés ellenére is előfordulhat azonban, hogy például augusztusban a munkáltatónál munkaszervezési okokból eredően 4 hét leállás lesz, de a munkavállalónak már csak 15 nap szabadsága van.

Mivel a szabadsággal (7 munkanapot kivéve) a munkáltató rendelkezik, megteheti, hogy az általa meghatározott leállási időszak alatt adja ki a dolgozót megillető szabadság egészét vagy annak egy részét. Előfordulhat azonban, hogy a leállás időszaka hosszabb, mint a munkavállalót az adott naptári évben még megillető szabadságnapok száma: ilyen esetben a munkáltató kénytelen mentesíteni a munkavállalót a munkavégzési kötelezettség alól, s ezen időszakra (állásidő) alapbért fizetni.

Ebből következően, ha a munkáltató fizetés nélküli szabadságnak minősíti ezeket a napokat, akkor jogellenesen jár el. Erre figyelemmel egyes munkáltatóknál kiemelt jelentősége lehet az éves szabadságolási terv mielőbbi elkészítésének.

A törvény megengedi, hogy a felek egyező akarata alapján az életkor alapján járó pótszabadságot a munkáltató az esedékesség évét követő év végéig adja ki. Azaz, ha valaki a tavalyi évről hozott át ilyen módon szabadságot, az óriási előnyt jelenthet a munkáltatónak leállás esetén.

dr. Hajdu-Dudás Mária munkajogász

A teljes cikket itt olvashatja el:

<http://adozona.hu/>

Mire kell figyelni a gyed és a gyese egyidejű folyósítása esetén?

Kisgyermekes családoknál nem ritka, hogy az egyik gyermekre gyermekgondozási díjat (gyed), míg a nagyobb gyermekre gyermekgondozást segítő ellátást (gyes) folyósítanak. Cikkünkben össze-

foglaljuk azokat a fontosabb szabályokat, amelyekre figyelemmel kell lenni a gyed és a gyese egyidejű folyósítása esetén.

Mindenekelőtt nézzük meg, mikor és milyen mértékben jár a gyed és a gyese!

A gyermekgondozási díj (gyed) az egészségbiztosítás keretében nyújtható pénzbeli ellátás, amely – kivéve a diplomás gyedet – legkorábban a csecsemőgondozási díj, illetve az annak megfelelő időtartam lejártát követő naptól jár a gyermek második életévének, míg ikergyermekek esetén további 1 évig, azaz a gyermekek harmadik életévének betöltéséig.

Megjegyzés: a gyermekgondozási díjat adott – számítási – időszakban szerzett naptári napi jövedelem alapján kalkulálják az 1997. évi LXXXIII. törvény 42/D paragrafusában foglaltak szerint.

Ezzel szemben a gyermekgondozást segítő ellátás (gyes) biztosítástól független, fix összegű családtámogatási ellátás. Gyermekgondozást segítő ellátásra jogosult a szülő – ideértve a kiskorú szülőt is –, a nevelőszülő, a gyám a saját háztartásában nevelt

- gyermek 3. életévének betöltéséig, illetve
- ikergyermekek esetén a tankötelessé válás évének végéig,
- tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos gyermek 10. életévének betöltéséig.

Megjegyzés: 2018-ban a gyermekgondozást segítő ellátás fix havi összege 28 500 forint, töredékhónap esetén egy naptári napra a havi összeg harmincad része jár. Az ellátásból 10 százalék nyugdíjjárulékot kell levonni.

Hogyan lehet egyszerre gyedet és gyeset kapni?

Sok olyan kisgyermekes család van, ahol az egyik gyermek után már gyeset folyósítanak, míg a másik, kisebbik gyermek után még gyedet részesül a szülő. A fenti ellátások együttes folyósítását szabályozza az 1997. évi LXXXIII. törvény, melynél a következő két rendelkezésre kell figyelemmel lenni:

„A szülő a különböző korú gyermekei jogán a gyermekgondozást segítő ellátást és táppénzt vagy baleseti táppénzt, csecsemőgondozási díjat, illetve gyermekgondozási díjat egyidejűleg is igénybe veheti.” Azaz a szülő egyidejűleg jogosult gyedre és gyesre.

„Ha a szülők a közös háztartásban élő gyermekeik jogán egyidejűleg gyermekgondozást segítő ellátásra, gyermeknevelési támogatásra, illetve táppénzre ▶

TÖLTSE LE A DIGITÁLIS HVG-APPLIKÁCIÓT MOST, ÉS OLVASSON HVG-T BÁRHOL, BÁRMIKOR!

Rendelje meg a digitális HVG-magazint, így az aktuális heti lapszámokat digitális formában, táblagépen* és mobiltelefonján is olvashatja.

* Az applikációt az AppStore vagy a GooglePlay áruházakból töltheti le.

vagy baleseti táppénzre, csecsemőgondozási díjra, illetve gyermekgondozási díjra is jogosultak, választásuk szerint – kivéve a gyermekápolási táppénzt – a gyermekek után járó ellátásokat csak az egyik szülő veheti igénybe.” Talán ez a legfontosabb szabály, amit sokan nem is ismernek. Azaz, a gyermekekre járó gyermekgondozást segítő ellátást és gyermekgondozási díjat a jogosult szülők közül – választásuk szerint – csak az egyik szülő veheti igénybe. Ha az édesanya kapja a gyermekgondozást segítő ellátást, akkor a kisebbik gyermeknél is az édesanya kaphatja a gyermekgondozási díjat, ha ezen ellátáshoz szükséges feltételekkel rendelkezik.

A kedvezménysszabály

Sok szülő visszamegy dolgozni a gyermekgondozást segítő ellátás folyósításának ideje alatt, azonban a korábbi teljes munkaidő helyett csak részmunkaidőben tevékenykedik.

Ha ebben az időszakban a szülők újabb gyermeket vállalnak, akkor a következő gyermek gyermekgondozási díjánál a részmunkaidős díjazást kellene alapul venni, ami feltehetően alacsonyabb ellátást (kevesebb gyedet) eredményezne. Ez esetben lehet érvényesíteni az úgynevezett kedvezménysszabályt, azaz az általános szabálytól eltérő számítás is alkalmazható a kisebbik gyermekre járó gyermekgondozási díj kapcsán, ha

- a kicsi a nagyobbik gyermekre járó gyermekgondozási díj vagy gyermekgondozást segítő ellátás igénybevétele alatt vagy annak megszűnését követő 1 éven belül születik, és
 - a nagyobbik gyermekre megállapított csecsemőgondozási díj naptári napi alapja – ugyanabban a jogviszonyban – magasabb összegű volt, mint az általános szabály alapján számított gyermekgondozási díj naptári napi alapja.
- Azaz, ha leegyszerűsítjük, akkor a fenti szabályból az a következtetés vonható le, hogy ha a gyermekek között nincs nagy korkülönbség, és az ellátásra jogosult szülő ugyanabban a jogviszonyban áll mind a két gyermek ellátásának megállapításakor, akkor a második gyermek után járó gyermekgondozási díjánál azt a jövedelmet lehet alapul venni, amit a nagyobbik gyermeknél figyelembe vettek, ha az kedvezőbb.

dr. Radics Zsuzsanna
társadalombiztosítási szakértő

A teljes cikket itt olvashatja el:

<http://adozona.hu/>

Vállalkozási forma, adózási mód – fontos kezdeti döntések

A magyarországi mikro-, kis- és középvállalkozások nagy részéről elmondható, hogy nem adózik tudatosan. Tapasztalatok szerint a legtöbb vállalkozás a nélkül kezdi el a működését, hogy tudná, hogyan kell adózni, milyen egyéb előírásoknak kell megfelelni, és milyen kockázatokkal kell számolni.

Írásunknak nem célja a különböző cégformák részletes szabályainak felsorolása, annál inkább a figyelem felkeltése, milyen szempontokat érdemes mérlegelni a vállalkozási forma megválasztása előtt. Fontos, hogy az induláskor tudjuk, a kívánt tevékenységet milyen vállalkozási formában szeretnénk végezni, és ahhoz milyen adózási lehetőség kapcsolódik.

1. Vállalkozási forma meghatározása

Nem mindegy, hogy valamit egyik napról a másikra bejelenthető egyéni vállalkozásként, korlátlan felelősséggel rendelkező vállalkozásként vagy korlátolt felelősséggel rendelkező vállalkozásként folytatunk.

A könnyedén létrehozható, szüneteltethető és gyorsan megszüntethető egyéni vállalkozás (amely akár katás adózást is választhat) „ára” a korlátlan felelősség, tehát aki ezt a formát választja, tudnia kell, hogy a magánvagyonával is felel a vállalkozásáért.

Választhatjuk a viszonylag kis befektetést igénylő, de már cégbejegyzéshez kötött vállalkozási formát, a bt.-t, ahol szintén katázhatunk és szintén korlátlan a felelősségünk, de csak akkor, ha a bt. nem tudja az esetlegesen felhalmozott tartozást kifizetni. Tisztában kell lenni azzal is, hogy egy feleslegessé vált bt.-t meg is kell szüntetni végelszámolási vagy felszámolási eljárás keretében.

A korlátolt felelősségű kft.-t minimum 3 millió forintos tőzsrőkével, nagyobb presztízszt képviselő részvénytársaságot pedig zrt. esetében 5 millió, nyrt.-nél pedig 20 millió forintos tőzsrőkével lehet alapítani, és kapásból 3-5-20 millió forintos házipénztárral nyit a vállalkozás. A korlátolt felelősség előnye, hogy alapvetően a tőzsrőke erejéig felelnek a cégtulajdonosok, szélesebb körű elszámolási lehetőségünk van, cserébe bonyolultabb a könyvvizelés és az adózás, s a kft.-kre és az rt.-kre is ugyanúgy vonatkozik a hivatalos megszűntetési kötelezettség, mint a bt.-kre.

Kocsis Zoltán közgazdász

A teljes cikket itt olvashatja el:

<http://adozona.hu/>

KÉRDÉSEK ÉS VÁLASZOK

Ekáerszámkérés elmulasztása

A vállalkozás az egyik fuvarnál (adminisztrációs hiba miatt) nem kért ekáerszámat. Az árut (romlandó áru, gyümölcs) már lerakodták, és el is adták. Nem vette észre senki, hogy nem volt ekáerszám. Lehet-e pótolni 15 nap elteltével?

SZAKÉRTŐNK VÁLASZA

Az ekáerrendszer jogszabályi hátterét adó egyik hatályos rendelkezés sem ad lehetőséget a gazdálkodónak korábbi bejelentései módosítására, vagy akár egy hosszabb időszak önrevíziójára.

Ugyanígy egy elmaradt bejelentést sem lehet úgy pótolni, hogy annak ugyanolyan joghatása legyen, mintha az valós időben történt volna. Ennek oka, hogy a hatóság az ekáerbejelentéseket a szállítmányok és az áruk mozgásának valós idejű nyomon követésére használja – egyebek között annak érdekében, hogy szükség esetén azonnal be tudjon avatkozni egy jogsértő cselekménybe –, így az ekáerköteles áru magyar adóterületen belüli mozgását egy mindenkor valós adattartalommal bíró ekáerbejelentésnek kell kísérnie.

Az ekáerszám nélkül közlekedő nagyobb szállítmányokat nagy eséllyel az útdíjellenőrző kapun történő áthaladást követően meg is állítják ekáerellenőrzésre, így már útközben fény derül a hiányságra.

Az érintett vállalkozásnál ez nem történt meg, azonban a hatóság a gazdálkodó bejelentéseit – így az úgynevezett „nem megtett” bejelentést is – bármikor ellenőrizheti, elévülési időn belül.

Annak érdekében, hogy utólagos ellenőrzés során a gazdálkodó a hatóság előtt bizonyítani tudja, hogy az ügyben jóhiszemű és jogkövető gazdálkodóként kívánt volna eljárni, de adminisztrációs hiba folytán nem teljesítette az ekáerbejelentést, javasolt egy, az eset körülményeit leíró jegyzőkönyvet készíteni.

Ezzel egyidejűleg érdemes pótlólagos ekáerbejelentést tenni (amelynek során persze már nem adható meg helyesen a feladás vagy az érkezés dátuma).

Ez az intézkedés nem teszi semmissé azt a tényt, hogy nem jogszerűen járt el a vállalkozás, azaz hogy nem készült valós idejű bejelentés, de egy ellenőrzés során a hatóság figyelembe veheti a bírság mértékének meghatározásánál (a bírság mér-

téke az ekaerköteles, de hibásan vagy egyáltalán nem bejelentett áru értékének maximum 40 százalékáig terjedhet, de annak mértékét az eset egyedi körülményeit és a gazdálkodó jogkövető magatartását figyelembe véve határozzák meg a revízorok).

Ugyanígy javasolt eljárni akkor is, ha a szállítmány Magyarországra történő megérkezését követően válik nyilvánvalóvá, hogy az áru adatai nem egyeznek meg a bejelentés adataival. Ekkor érdemes a bejelentést még az úgynevezett „lezárás” (az áru megérkezési idejének megadása) előtt módosítani a helyes adatokra, annak ellenére is, hogy valós időben nem volt megfelelő az eredeti bejelentés.

Tény, hogy ebben az esetben szankciókat vonhat maga után a bejelentés, azonban a NAV eljárási gyakorlatának ismeretében a bírság mérséklésében jelentős szerepet játszhat a jóhiszemű ügyféli magatartás.

Tüske Péter vámszakértő

Katás egyéni vállalkozó megbetegedett

Katás egyéni vállalkozó 2018 áprilisában kezdte a tevékenységét. Júniusban megbetegedett, lehet, hogy egy évig betegápolmányban lesz. Táppénzt csak két hónapig kap, mert az előző két évben nem volt munkáltatója. Ha lejár a táppénz, és még nem dolgozhat, milyen adókötelezettsége lesz? Folytathat-e bevételszerző tevékenységet? Ha vesz fel alkalmazottat, és meghatalmazza írásban a számlázással, valamint a vállalkozás ügyeinek intézésével?

SAKÉRTŐNK VÁLASZA

Mivel a kataról szóló törvény 8. paragrafusának (9) bekezdése egyértelműen a táppénzhez köti a tételes adó alóli mentesítést, így azon hónap esetén, melynek nem az egész időtartamában részesül táppénzben a vállalkozó, köteles megfizetni a tételes adót (kivéve, ha éppen az adott hónapban éri el a 30 napot a táppénzes napok száma, figyelembe nem véve azt a hónapot, amikor egyébként is mentesül a tételes adó fizetése alól).

Tehát önmagában a keresőképtelenség nem mentesít a tételes adó megfizetése alól (kivéve, ha a vállalkozó öregségi nyugdíjasként tevékenykedik).

Megteheti a vállalkozó, hogy szünetelteti a tevékenységét. A szünetelés időtartama minimum egy hónap, maximum két év lehet. Azon hónapra, amelynek

minden napján szünetel a tevékenység, mentesül a vállalkozó a tételes adó megfizetése alól.

Ha ezt nem kívánja megtenni, akkor egy munkavállalója révén üzemeltetheti a vállalkozást a táppénz nélküli keresőképtelenség alatt is. Ekkor azonban köteles megfizetni a tételes adóját, plusz természetesen le kell rónia a munkavállalója utáni adókat és járulékokat is.

Szipszer Tamás adószakértő

Online számlázás és pénztárgéphasználat

Számítógépes számlázóprogrammal kiállított készpénzes számla összegét be kell ütni a pénztárgépbe is. Július 1-je után nemcsak a pénztárgép jelenti az összes készpénzes vásárlás értékét a NAV felé, hanem a 100 ezer forint áfatartalom feletti számlák esetében az online számlázó program is. Nem jár ez kétszeres adóvonzattal? Esetleg ezeket a tételeket nem kell a pénztárgépbe beütni? Lehet, hogy ha minden tételtől az online számlázóprogram segítségével állít ki számlát a vállalkozás, és engedélyezi, hogy az összes számlát beküldje a NAV-nak, akkor nem kötelező a pénztárgéphasználat?

Az első kérdésre a válasz az, hogy nem, hiába jelentenek duplán az informatikai rendszerek, egy ügylet vonatkozásában csak egyszer kell az áfát megfizetni (ezt a NAV több alkalommal megerősítette). A második kérdésre válaszolva: a pénztárgéphasználat nem kötelező akkor, ha minden ügyletről számlát bocsát ki az adózó (ez a korábban hatályos szabályokból is levezethető), ekkor azonban – az online adatszolgáltatáson túl – külön kell nyilatkozni a kibocsátott számlákról, a PTGSZLAH nyomtatványon.

Olvasónk a válasz után kifejtette, hogy kételyei és további kérdései vannak a témával kapcsolatban. A két rendszerből ugyanazon számlaadatokról honnan fogja a NAV rendszere tudni, hogy az nem két külön esemény, hanem egy? Az összesen kívül ugyanis nincs más egyező azonosítójuk a bemenő adatoknak. Akár lehet két azonos összegű, de különböző ügylet is. Ha minden, tehát az összes számla, nem csak a 100 ezer forint feletti áfatartalmúak adatait online beküldi az informatikai rendszer, akkor mi szükség van a PTGSZLAH beküldésére?

A kérdések abszolút jogosak. Az adóhatóság nem fogja tudni, hogy ugyanarról

az ügyletről van szó, azt csak esetleges ellenőrzéskor lehet megállapítani. Gyanítható, hogy ebben a szektorban (épp a duplikáció miatt) gyakoribbak lesznek az ellenőrzések. A második kérdésre, mely szerint miért szükséges a PTGSZLAH, ha minden számláról adatot szolgáltat az adóalany, egyelőre nem ismert a válasz, ugyanezt a kérdést szakértők is felvetették az adóhatóságnak, indoklást egyelőre nem kaptak.

dr. Kelemen László adószakértő, jogász

Kismama munkaviszonyának megszüntetése

Próbaidő alatt dolgozó munkavállaló jelezte a munkáltatójának, hogy várandós. Másnap (a próbaidő utolsó napján) a munkáltató felmondta a határozatlan idejű jogviszonyt. Megfelel ez a jogszabályoknak? Helyén való volt-e, hogy nem azonnali hatállyal mondott fel a munkáltató a kismamának, hanem közös megegyezéssel?

Próbaidő alatt azonnali hatályú felmondást nem kell indokolnia sem a munkavállalónak, sem a munkáltatónak. A próbaidő a tartós jogviszony létesítését segítő jogi megoldás, így fogalmilag kizárt a felmondási tilalmak figyelembe vétele. Azaz nem akadályozza a munkaviszony próbaidő alatti azonnali hatályú felmondását a munkavállaló várandóssága sem.

A munkaviszonynak ebben a formában történő megszüntetésére is vonatkozik viszont az a követelmény, hogy a jogokat és kötelezettségeket rendeltetésüknek megfelelően kell gyakorolni és teljesíteni, betartva az egyenlő bánásmód követelményét is.

Ha például a munkáltató próbaidő alatt azonnali hatállyal megszünteti a munkaviszonyt, és annak kifejezett mögöttes indoka a várandósság volt, akkor a munkáltató megsérti a diszkrimináció tilalmát. Hasonló a helyzet, ha a munkavállaló szexuális zaklatást elutasító magatartására történő válaszádként kerül sor a próbaidő alatti azonnali hatályú felmondásra. A bizonyítás – diszkrimináció esetén a valószínűsítés – súlyos terhe ilyen esetekben a munkavállalón van.

Azaz, ha a munkáltató azonnali hatályú felmondással szüntette volna meg a munkaviszonyt a próbaidő alatt, és a munkavállaló valószínűsíteni tudta volna, hogy a mögöttes indok az előző napon bejelentett várandósság, a munkáltató ►

pedig nem tudta volna ennek az ellenkezőjét bizonyítani, az jogellenes munkaviszony-megszüntetésnek minősülne. A perben a kismama választása szerint a munkaviszony helyreállítását vagy a munkaviszony jogellenes megszüntetésével összefüggésben okozott kár megtérítését igényelhetette volna (az elmaradt jövedelem címén igényelt kártérítés nem haladhatja meg a munkavállaló tizenkét havi távolléti díjának összegét).

A munkaviszony azonban a felek közös megegyezésével szűnt meg (közös megegyezéssel történő felmondás nem létezik!), ami azt jelenti, hogy a felek egyező akarattal és szándékkal kívánták írták alá a megállapodást. Ez pedig utólag csak nagyon szűk körben perelhető sikerrel.

A megállapodás megtámadható, ha annak megkötésekor a fél valamely lényeges körülmény tekintve tévedésben volt, feltéve, ha a tévedését a másik fél okozta vagy azt felismerhette. A megállapodást bármelyik fél megtámadhatja, ha a szerződéskötéskor lényeges körülményt illetően ugyanabban a téves feltevésben voltak. A megtévesztés hatására kötött megállapodást megtámadhatja, akit a másik fél szándékos magatartásával tévedésbe ejt vagy tévedésben tart. A megállapodást megtámadhatja, akit a másik fél jogellenes fenyegetéssel vett rá a megállapodás megkötésére.

A megtámadás határideje 30 nap, amely a tévedés felismerésétől vagy a jogellenes fenyegetés megszűnésétől kezdődik. A megtámadási határidőre az elévülés szabályai megfelelően irányadók azzal, hogy 6 hónap elteltével a megtámadás joga nem gyakorolható.

dr. Hajdu-Dudás Mária
munkajogi ügyvéd

Elektronikusan nyújtott szolgáltatás?

Katás, alanyi adómentes egyéni vállalkozó tevékenysége grafikai szolgáltatás nyújtása. A különlegességét az adja, hogy nagyrészt közösségi, valamint harmadik országbeli magánszemélyeknek értékesíti a rajzait, amelyeket e-mailben küld el. Elektronikus úton nyújtott szolgáltatás-

nak minősül ez a tevékenység? Hogyan kell kiállítani a számlákat a partnerek felé? Milyen bejelentési, bevallási, befizetési kötelezettségek terhelik?

SAKÉRTÖNK VÁLASZA

Az uniós áfai irányelv 282/2011 számú végrehajtási rendelete úgy határozza meg az elektronikusan nyújtott szolgáltatások tartalmát, hogy azok jellemzően olyan interneten vagy más elektronikus hálózaton keresztül nyújtott szolgáltatások, amelyek jellegüknél fogva jelentősen automatizáltak, minimális emberi közreműködést igényelnek, és amelyek nyújtására információk technológia nélkül nincs lehetőség.

Ide tartozik különösen például a weboldal működtetése, fenntartása, digitális termékek értékesítése, applikációk letöltésének biztosítása, tehát a valóban jellemzően automatizált folyamatokon keresztüli szolgáltatásnyújtás.

Ha a kérdésben említett magánszemély gyakorlatilag grafikai munkát végez, akkor ez a tevékenység nem tekinthető elektronikusan nyújtott szolgáltatásnak, noha kétségtelenül elektronikus formában állítja elő a vállalkozás a grafikat. Ugyanakkor ez a tevékenység nem automatizált, kivéve, ha automatikusan jön létre valamilyen bevitt adatok alapján a grafika a megrendelőnél. Ha tehát a tevékenység – vagyis maga a grafika elkészítése – nem automatizált, és alapvetően élő munkán alapszik, akkor nem beszélhetünk elektronikus szolgáltatásról.

Ha erről van szó, és nem vállalkozó magánszemélyek a megrendelők, akkor alanyi áfamentes számlát kell kiállítani részükre, ha az Európai Unió területén rendelkeznek lakó- vagy letelepedési hellyel. Ezzel kapcsolatban bevallási, áfafizetési kötelezettség nem keletkezik. A kapott ellenérték beleszámít a 8 millió forintos alanyi adómentességi összeghatárba.

Ha a magánszemély megrendelők nem az Európai Unióban, hanem azon kívül rendelkeznek lakó- vagy letelepedési hellyel, akkor könnyen lehet, hogy a kérdésben vázolt szolgáltatásra az áfatörvény 46. paragrafusának (2) bekezdése alkalmazandó. Az említett pontban felsor-

olt – egyébként igen széles körű – szolgáltatások esetén ugyanis a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye a megrendelő magánszemély letelepedési helye, vagyis az Európai Unió kívüli terület. Ide tartoznak egyebek között a számítástechnikai, adatfeldolgozási, információközlési és reklámszolgáltatások is.

A kérdésben vázolt grafikai szolgáltatások viszont nagy valószínűséggel nem tartoznak ebbe a körbe, így az unió kívüli letelepedett magánszemélyeknek is alanyi áfamentes számlát köteles adni a vállalkozó, bár rendkívül fontos a nyújtott szolgáltatások pontos tartalmának, jellemzőinek ismerete.

Ha adóalanyok – vagyis vállalkozók – lennének a megrendelők, akkor a szolgáltatásnyújtás teljesítési helye fő szabály szerint a megrendelő adóalany gazdasági letelepedési helye lenne, amely ha külföldön van, akkor a magyar vállalkozó áfa területi hatályán kívüli szolgáltatást nyújtana részükre.

Ez esetben nem lehetne alanyi áfamentes minőségben eljárni, és a számlán sem lehetne szerepeltetni az alanyi áfamentes megjelölést, s ezen bevétel nem számítana bele az alanyi mentes összeghatárba sem.

Külföldi vállalkozóknak nyújtott grafikai szolgáltatás esetén a számlán a „fordított adózás” megjelölést kellene feltüntetni – már amennyiben a partner államában létezik általános forgalmi adó. (Az Európai Unió valamennyi tagállamában ez a helyzet.) Ez esetben a számlán mindenképpen javasolt feltüntetni az „áfa területi hatályon kívüli szolgáltatásnyújtás” megjegyzést is.

A külföldi adóalanyok részére nyújtott szolgáltatás ellenértékéről kötelező havonta áfabevallást benyújtani, de csak a tájékoztató adatokat kell közölni (91-es sort és uniós partner esetén a 92-es sort is). Európai uniós vállalkozónak nyújtott szolgáltatás esetén el kell kérni a partner közösségi adószámát, s az A60-as összesítő jelentőn kell ezen szolgáltatásnyújtásról szintén havonta, az adott hónapot követő hónap 20-áig adatot szolgáltatni.

Szipszer Tamás adószakértő